

man er kommen til det sidste Tal. Selve Kapitalen, som der skal svares Rente af, er 1,416,100 Kr. Om det er, ved at man har beregnet Kurs af de 5 pCt., eller hvorledes det hænger sammen, ved jeg ikke, men der er i hvert Fald det at mærke, at det er ikke Kapitalen, der skal betales, men Renten. Desuden kan ingen sige, hvor store Rettigheder Aktionærerne have imod Kolonialkassen, og om de overhovedet have nogen. Det er et Spørgsmaal, om deres Krav paa Kolonialkassen ikke er forældet, om det ikke er ophørt, i alt Fald ved, at Sukkerkogeriet overtoges af Staten, og der er endnu flere Tvivlspørgsmaal, saa at det er ganske umuligt at se, hvor stor Forpligtelse der vedbliver at hvile paa St. Croix's Kolonialkasse. Det er derfor, synes det mig, ikke berettiget at tale derom som en meget stor Byrde, mulig er det kun en meget lille Byrde eller slet ingen. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at det hele ikke er andet, end hvad der gælder nu. Kan der overhovedet tænkes nogen Grund til, at en Gæld, en Garantiforpligtelse, der er stiftet udelukkende for St. Croix, naar vi overdrage Øen til Amerika, skulde gaa over paa Danmark? Jeg formaar ikke at se den mindste Grund dertil. Naar man stiller i en vis truende Udsigt, at Kolonialkassen vil blive ude af Stand til at betale Fordringen, saa vil jeg sige, at man vistnok har set noget for sort paa Sagen. Det, der er Tale om at betale, er 5 pCt. af 1,416,100 Kr., altsaa en 70,000 Kr., det er det højeste, der kan være Tale om. Det er ikke en Gang 20,000 Dollars om Aaret, men skulde Fremtidsudsigterne under amerikansk Flag stille sig saaledes, at man ikke kunde betale 20,000 Dollars om Aaret, saa falde alle Forudsætninger bort, hvormed man baade der og paa Øerne har imødeset deres Forening med Amerika. Det vil saa meget nemmere kunne ske, som Budgettet paa Øerne øjeblikkelig vil komme i en ganske anden Forfatning. Det ærede Flertal har i sin Betænkning fremhævet, at Militær og Guvernement koster ca. 400,000 Kr. aarlig, og det forekommer det højst ubilligt at lægge Øerne disse Udgifter til Last. Ja, Billighed og Ubillighed er sin Sag, Faktum er dog, at disse Øer kræve særligt Militær og særlig Guvernør, altsaa en Militærhjælp, en Embedsmandsstab og et Hoved for denne Stab, som ikke andre Landsdele kræve. Allerede set fra dette Synspunkt kan man spørge, om det ikke er billigt, at Øerne, naar der holdes Militær af Hensyn til deres isolerede Beliggenhed og de

mulig urolige Elementer paa dem eller paa andre Øer; selv betale Udgifterne dertil, men i alt Fald skal jeg gøre de Herrer opmærksomme paa, at dette, at de betale Udgifterne selv, og at Udgifterne ikke afholdes af Statskassen, jo staar i Forbindelse med og opvejes af et andet Forhold, nemlig det, at alle Toldafgifter og andre Skatter gaa ind i Kolonialkassen. Hvis man vil have, at de skulde have Lov at oppebære alle Skatter og Toldafgifter, men ikke betale deres særlige Udgifter, saa ville de faa en meget gunstig Stilling, men jeg kan ikke se, at det vil være en billig Fordring; nej, Forholdet maa være det, at, da de have de særlige Indtægter, maa de ogsaa tage de særlige Udgifter, som ere forvoldte ved Øernes særlige Forhold.

Jeg tror nu at have paavist, at disse tre Punkter, som der har været talt om, altsaa at Traktaten ikke indeholder Hjemmel for amerikansk Statsborgerret ved eventuel Afstaaelse, at den ikke indeholder Hjemmel for Toldfrihed, og endelig at Garantien over for Aktionærerne i Fællessukkerkogerierne skal vedblive at hvile paa Kolonialkassen, ikke ere væsentlige Indvendinger. Jeg finder, at det sidste er aldeles i sin Orden, og de to andre Punkter tror jeg ikke have nogen væsentlig praktisk Betydning. Man maa nemlig huske, at der ikke er Tale om at overdrage Øerne til en Magt, som man ser paa med Mistro. Der er Tale om at overdrage disse Øer til en Stat, om hvis liberale Sindelag og om hvis Villie og Evne til at fremme disse Øers Civilisation i alle Henseender der ikke kan være mindste Tvivl. Men hvad man end vil sige derom, tillader jeg mig at lægge de Herrer en Ting paa Hjerte. Hvis man nærer nogen Tvivl om, at Betingelserne ere gode nok, er der et ganske simpelt Spørgsmaal, som man kan stille, og som ogsaa er blevet stillet. Skulle vi ikke spørge dem, det kommer an paa? De kunne være lidt eller meget begavede, men hvordan de end ere, er der straks een Ting, som de ville sige: Hvorledes have vi det nu? Herpaa vil Svaret blive, at praktisk talt have de ingen Statsborgerret; thi Grundloven gælder ikke derovre, der er ingen Valg hverken til Landstinget eller Folketinget. De ville saa videre sige: Vi faa ganske vist heller ikke nogen amerikansk Borgerret, naa lad gaa. Angaaende Toldfriheden ville de sige: Vi faa faktisk fri Indførsel, og det have vi ikke nu. Og med Hensyn til Garantien for Kolonialkassen ville de sige: Den skal blive, hvad den er nu. Det